

OVERWEGING 4 februari 2024 Ziekte en genezing, Huib Klamer

Vandaag treedt Jezus voor het eerst op in de synagoge van Kapernaüm. Op sabbat, het wordt voor Jezus een volle sabbat. Eerst is Jezus leraar, hij legt de thora uit. Hij drijft een onreine geest uit die hem luid toeschreeuwt. Na de bijeenkomst in de synagoge gaat Jezus naar het huis waar Simon en zijn broer Andreas wonen, en óók zijn schoonmoeder. Dat huis moet heel dichtbij zijn geweest. Kapernaüm is een klein stadje, aan het meer van Galilea; in 2018 zijn Agnes en ik er nog geweest. De schoonmoeder van Simon ligt met koorts in bed. Terzijde: Simon is dus getrouwd; heel bijzonder: Simon Petrus, de eerste paus van Rome, had een vrouw! Daar hoor ik Rome nooit over. Paus Simon was getrouwd.

Simon's schoonmoeder heeft koorts. Wat betekende dat: koorts? U heeft allemaal wel eens hoge koorts gehad. Je ligt in je bed, heel warm, transpireert, bent tot niets in staat, moet alles overlaten aan huisgenoten, kunt niet aan het werk. De koorts kan je in zijn greep krijgen, je bezitten, je hebt ijelende gedachtes, bent verward. Ik stel me ook voor dat Simon's schoonmoeder heel verward is geweest. Want schoonzoon Simon heeft kort geleden zijn vissersberoep opgegeven en loopt nu guru Jezus achterna. Simon volgt een nieuwe roeping. Zijn schoonmoeder zal ongerust zijn geweest, zorgen hebben over haar dochter, over haar kleinkinderen misschien – als die er waren; we weten het niet. Laat Simon hen in de steek? Simon's schoonmoeder kan veel zorgen om haar dochter hebben gehad. Zoals elke ouder en grootouder heel wat zorgen kan hebben over haar kinderen en kleinkinderen.

Simon en de andere leerlingen hebben zorgen over de zieke schoonmoeder van Simon, praten erover met Jezus..... Jezus hoort het, wordt geraakt, gaat naar haar toe, pakt haar bij de handen, trekt haar omhoog. Laten we kijken naar het plaatje voor op het liturgieboekje..... Een beeld is vaak sterker dan woorden. Zie hoe Jezus' blik op haar gericht is, hoe hij haar beide handen vastpakt, haar opricht, omhoog trekt, op haar benen, in haar kracht zet. In de aanraking van de handen gebeurt iets: er gaat kracht van Jezus uit, kracht stroomt de vrouw in, helende kracht, vertrouwen...

Proberen we ons te verplaatsen in de vrouw: er is iemand die je worstelen ziet, je voelt de handen die je omhoogtrekken, je voelt je kracht om op te staan, je staat op, kunt weer verder....Kijk nu naar Jezus: worden wij geraakt door zieken om ons heen? Trekken wij zieken op?

De koorts wijkt, laat Simon's schoonmoeder los. Daar blijft het niet bij. De ziekte brengt een omkeer in haar leven. Want we lezen: "De koorts verliet haar en zij bediende hen". "Zij bediende hen": haar leven krijgt een nieuwe wending, een nieuwe oriëntatie.

Haar genezing is niet alleen fysiek, haar hele leven verandert.

Genezing bij Jezus is niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk. Wij zouden nu eggen: Jezus' benadering van zieken is holistisch. Bij ziekte gaat het om de heel de mens, de mens in zijn totaliteit. De ziektes hebben altijd te maken met geestelijk welzijn van mensen.

Blinden die worden genezen, gaan anders naar het leven kijken, doven horen nieuwe boodschappen, lammen krijgen nieuwe kracht, melaatsen horen er weer bij.

Mensen krijgen nieuw leven, nieuw perspectief.

Herkent u hier iets van? Ziektes kunnen veel ongemak geven, lichamelijke beperkingen, onzekerheid, benauwdheid, pijn, verdriet achter uit te gaan. Bij érnstige ziekte besef je de kwetsbaarheid van je leven. Je eindigheid. Hoe fijn als mensen je dan een beetje optrekken, optillen zoals Jezus doet op de ets van Rembrandt. Je wordt je bewust waar het werkelijk om draait: liefde, aandacht, medeleven, ontmoeting,

Bij ziekte kunnen we merken dat anderen om ons geven, het kan onze relaties verdiepen. Sonja zei me: ziekte kan een periode zijn van bezinning, een soort “verplichte retraite”, een time-out. Zo kan ziekte verandering brengen in een mensenleven; een nieuw waardenbesef geven.

De mensen in Kapernaüm staan versteld over de genezing van Simon’s schoonmoeder.

Als de voor Jezus zo drukke sabbat teneinde loopt– de sabbat eindigt met zonsondergang – stromen zieken toe, tot bij de deur van Simon’s huis. Jezus geneest ze allemaal.

Door een woord dat de onreine geest uitdrijft. Of door een handoplegging of aanraking.

Herkennen we dat? Hoe helend kan een handdruk zijn, een omhelzing, hug, kus, streling.

Juist als we ziek zijn, kwetsbaar. Hoe hebben in Coronatijd mensen niet de aanrakingen gemist van hun dierbaren? Huidhonger noemden we dat.

Alleen al de voorstelling, het beeld dat je aangeraakt wordt, dat Jezus je aanraakt, kan je helpen, zo heb ik wel ervaren op momenten dat ik in de put zat. Het beeld dat Jezus me aanraakt, me opricht heeft me nieuwe kracht gegeven. Als een zachte energie, gevoel van nabijheid, troost, hoop, liefde.

Jezus’ compassie met zieken kan voor ons een voorbeeld zijn; vraag aan ons is of wij ook compassie tonen aan zieken om ons heen. Laten we proberen de zieken een beetje op te richten, zoals Jezus de schoonmoeder van Simon opricht. Door naar hen om te kijken, een opbeurend woord spreken, een aanraking, hulp. Dan wordt ziekte een oefening in compassie, met anderen en met ons-zelf. Want compassie brengt Gds Koninkrijk dichterbij.

Moge het zo zijn